

POSUDEK VEDOUCÍHO DIPLOMNÍHO PROJEKTU

Zadání: Knihovna Prachatic
Autor: Bc. Klára Kovaříková Bc
Akademický rok 2019/2020 – zimní semestr

Prachatic se staly tématem našeho ateliéru v zimním semestru 2019_20. Je to město s neobvykle kompaktním středověkým jádrem, definovaným téměř souvislou linií hradeb, které nazýváme „první vrstva“. O co víc je čitelná tato první, centrální vrstva města, o to méně je čitelná a pochopitelná téměř chybějící vrstva druhá, která ve většině měst vznikla v 18-19 století na vnější straně hradeb. Prachatic tuto druhou vrstvu postrádají. Definice druhé vrstvy města a téma přechodu mezi roztroušenou modernistickou strukturou na periferii a kompaktním historickým jádrem Prachatic se stala tématem našich semestrálních i diplomních prací.

Současně město postrádá soudobou kulturní instituci, která bude propojujícím prostorem pro různorodé činnosti a komunitní život obyvatel Prachatic. Z naší diskuse a analýzy stavu vyplynulo, že by bylo žádoucí rozšířit vliv stávající knihovny, která nevyužívá svého potenciálu. Současně iniciovat přemístění darované sbírky Otto Herberta Hajeka do adekvátních prostor a využít synergie obou institucí ke vzniku komunitního prostoru přinejmenším regionálního významu. Bylo zřejmé, že taková instituce by se měla nacházet ideálně v centru nebo v pásu bývalých hradeb tzv. Ringstrasse, která byla vždy urbánní platformou pro celoměstsky významné instituce.

Klára ve svém návrhu stabilizuje jihozápadní část linie druhé vrstvy města a současně definuje hranice Štěpánčina parku. Místo napojené bezprostředně na středověké jádro bývalou Pasovskou bránou je ideální příležitostí k prezentaci skrytého potenciálu a otevření tématu urbánních vrstev města. Konečný urbánní koncept působí přirozeně. Definuje historické hranice parku a logicky převádí morfologii terénu do hmotového a dispozičního konceptu domu. Daří se jí stabilizovat a významově posunout prostor parku, zajistit prostupnost územím i nabídnout atraktivní cíl cesty. Vážím si především propojení všech institucí do jednoho celku a posílení významu parku.

Nicméně se nemohu ubránit pocitu, že návrh měl vyšší ambice a od počátku byl příslibem silnějšího příběhu. Především postrádám silnější vazbu na samotný park. Boční vstup do svahu není adekvátní odpovědí na téma posilování vzájemných vazeb. V předložených obrazech zcela chybí aktivace parteru do parku, úvaha o měkkém přechodu mezi interiérem a exteriérem a sním spojené prolínání aktivit. Veřejný průchod mezi objekty galerie a knihovny je bariérový, tudíž deklarovaná prostupnost je velmi omezená.

Silný motiv diagonálního propojení jednotlivých podlaží knihovny schodišťovým prostorem je skvělý, ale opět zůstává v rovině schématu a působí spíš opět jako bariéra než propojující motiv prostoupený komunikací a životem.

V konceptu Klára otevřela vizi silného a přesvědčivého návrhu. Je škoda, že v sobě dál nenašla dostatek vůle a chuti posunout své sny z roviny schématu do roviny skutečné architektury. Obrazy liduprázdné knihovny a parteru do parku by jen stěží přesvědčily klienta o místě naplněném komunitním životem.

Vím, že Klára je citlivá ve svém přístupu, že umí vnímat a číst prostředí, dokáže adekvátně formovat hmotu svého domu a pracovat s typologií. Věřím, že jen nedostatek času jí neumožnil naplno a svědomitě převést své vnitřní pocity do přesvědčivých architektonických obrazů prostoupených atmosférou a detailem.

I přes své výtky hodnotím celkově projekt jako kvalitní, přínosný a inspirativní. Z práce mám radost a asi právě proto mě mrzí, že chyběla závěru síla k dotažení.

Návrh hodnotím známkou **C**.

Boris Redčenkov
V Praze 02. 02. 2020